

забелѣжи въ джюзданче-то ми.) (изважда джюзданче-то си и прише на него.)

Мил. (Сто желтицы быхъ платила само тукъ да не бѣхъ ся намѣрила.)

иев. (Ако сердце-то му ся необърни, отъ песь по негоденъ е.)

Маї. Господине, не думашъ ли нещо? още неувѣренъ ли си? (камъ Бонфила.)

Бон. Ахъ! Ще полудѣя; твердѣ много размышленія въ исто-то време на умъ-атъ ми ся собирать. Любовь-та, сожалѣніе-то мя укротяватъ. (показува Памела.) Гнѣвъ-атъ противъ тѣя клеветници мя распалява. (показува Миледи Даври и кавалерина.) Присутствие-то Артиурово мя изобличава, и мя прави да ся причервявамъ. Но увы! онова, кое-то най много мя возмутява, и не мя остава да чувствувамъ удоволствие-то на крайна-та моя радость е, о возлюбленая ми сопруга, совѣсть-та, че тя повредихъ, че неправедно ти набѣдихъ, и огорчихъ. Нъ, неблагодарна та моя невѣрность не е достойна за твоя-та любовь. Колко-то ты си невинна, толко повече виноватъ самъ азъ. Не самъ достойнъ за прощение-то твое, и не дерзая да ти го попрося.